

Eigen omgeving helpt ontspoorde jongeren

Project 'Youth At Risk' boekte in buitenland al veelbelovende resultaten

ANTWERPEN - Over enkele weken krijgen 25 jongens en meisjes uit Antwerpen-Stad en Midden-Limburg met wie het helemaal verkeerd dreigt te lopen, de kans om in een uniek project hun leven opnieuw op de sporen te krijgen.

Het zijn geen koorknappen, de jongens en meisjes tussen 16 en 21 jaar die het project *Youth At Risk* (YAR) wil bereiken. Het zijn kinderen met wie het op vele terreinen fout is gelopen, aan wie je niets meer hoeft te vertellen over politie, jeugdrechters of Bijzondere Jeugdbijstand. Tieners ook die de weg naar (gesloten) instellingen al te vaak hebben afgelegd en die, ondanks dat alles, zichzelf en hun leven niet in het gareel krijgen.

De Verenigde Staten, Engeland en Nederland zijn al vertrouwd met YAR en de resultaten zijn er veelbelovend. Minister van Welzijn Inge Vervotte besloot het project op te nemen in het Globaal Jeugdplan. Het proefproject gaat in april van start met tieners uit Antwerpen-Stad, Hasselt en Genk. Projectleider Kris Claes gelooft erin.

Wat is YAR precies?

Kris Claes: YAR combineert verschillende methoden, maar de basis is dat we jongeren willen aansporen tot verandering door hen te motiveren en hen aan te spreken op hun eigen verantwoordelijkheid. Het is een gestructureerd programma, dat in

Een meisje in de gesloten instelling De Zande in Beernem. Aan jongeren die telkens weer in dergelijke instellingen belanden, biedt het project *Youth At Risk* een kans om een andere weg in te slaan. Inzet: Kris Claes. Foto Kristien WINTMOLDERS, Cia JANSEN

totaal elf maanden duurt en uit drie grote delen bestaat.

Wat houden die drie delen in?

In een eerste deel, het voortraject, dat vijf weken duurt, gaan we jongeren motiveren om mee te doen. We gaan samen met hen hun leven overlopen en drie belangrijke doelstellingen bepalen. Die doelstellingen komen uit henzelf en vormen de rode draad door het hele programma. Tijdens het tweede deel brengen we de jongeren samen en gaan we hen een hele week zeer intensief trainen. Die training begint elke dag om 8 uur 's ochtends en eindigt om 23 uur. Ze is bedoeld om hen te doen nadenken, hen te laten vertellen over hun leven, en tegelijkertijd om hun duidelijk te maken dat ze van dat leven nog iets kunnen maken en dat ze daarbij hulp zullen krijgen. Ze moeten inzien dat zijzelf verantwoordelijk zijn, niet

hun ouders, hun leraar of de overheid. Op het einde van die week krijgen ze een coach. Die zal hen de volgende negen maanden op het thuisfront helpen. Want dat is de derde fase: negen maanden intensief werken om de doelstellingen die ze zelf hebben bepaald, te bereiken. Dat gebeurt via zeer geregelde contacten met de coach, een maandelijkse trainingsdag en om de twee weken een teambijeenkomst.

Wie zijn die coaches?

YAR is een zogenaamd *community based programme*, gebaseerd op de eigen omgeving. Wij gaan de jongeren niet uit hun milieu halen om hen elders te laten trainen door professionele hulpverleners. Nee, we zetten vrijwilligers in die zelf eerst een training volgen. Gewone mensen zonder achtergrond in de gespecialiseerde hulpverlening.

Op die manier geven we aan de jongeren de boodschap dat er in hun omgeving mensen zijn die zich belangeloos en onvoorwaardelijk voor hen inzetten. Volwassenen die ze kunnen vertrouwen. Mensen die bereid zijn om figuurlijk rond hen te gaan staan.

Waar gaat u die vrijwilligers vinden?

Als we rond die jongeren een *community* willen bouwen, hebben we zeventig vrijwilligers nodig. Daarvoor doen we een beroep op bedrijven, organisaties en besturen. Wij vragen dat zij het programma onderschrijven, het via hun kanalen bekendmaken én een oproep doen tot vrijwilligers. Op die manier wordt de omgeving van de jongeren gemobiliseerd, zodat ze van daaruit ondersteuning kunnen krijgen.

Désirée DE POOT